

Tvoří tedy zmíněná opomenutí úřadu podstatnou vadu řízení, a proto bylo nař. rozhodnutí zrušiti dle § 6 zák. o ss.

Č. 1903.

Státní úředníci. — Řízení před nss-em: * Ustanovení odst. 6. § 4 nařízení ministerstva financí z 11. září 1918 č. 333 ř. z. neza-
kládá pro svobodného státního zaměstnance právního nároku na vyšší
přídavek drahotní než I. třídy, který by mohl býti uplatňován před
nss-em.

(Nález ze dne 29. ledna 1923 č. 15.050/22.)

Prejudikatura: Boh. 1273 a 1302 adm.

Č. 1904.

Cesty. — Administrativní řízení: * Účast na obecném uží-
vání (usus communis) veřejného statku není subjektivním právem; účast-
ník nemá tedy nároku na zachování veřejného statku jako veřejného ani
postavení strany v řízení o zrušení veřejnosti.

(Nález ze dne 29. ledna 1923 č. 18.705/22.)

Prejudikatura: Boh. 1029 adm.

Věc: Manželé Antonín a Marie B. ve V. proti zemskému správnímu
výboru v Praze o užívání veřejného statku ve V.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Dům st-lů čp. — ve V. hraničí jedním bokem na pozemek
č. kat. —, který je zapsán v seznamu veř. statku a slouží jako školní
parčík. St-lé přes tento pozemek podél hraniční své zdi chodili a i jinak
ho v této části používali. Když se obec usnesla, že pozemek onen při
hranici k majetku st-lů oplotí a tím průchod uzavře, uplatňovali tito po-
řadem instancí správních nárok, aby jim posavadní užívání pozemku
č. kat. — bylo zachováno. Nař. rozhodnutím byl nárok ten zamítnut.

O podané stížnosti nss uvážil:

St-lé prohlašují výslovně, že nárok svůj na užívání pozemku č. kat.
— neopírají o právo soukromé, nýbrž toliko o právo veřejné. Netvrdí
však ani práva na nějaké zvláštní kvalifikované užívání onoho pozemku,
netvrdí také, že by měli přístup do svého domu jen s tohoto pozemku,
nýbrž spatřují titul svého nároku toliko v tom, že jde o veřejný statek,
který je v obecném užívání, a vytýkají, že oplotněním onoho pozemku
toto obecné užívání na újmu občanstva a veřejné komunikace bude za-
staveno a uvedený pozemek své povahy jako statek veřejný zbaven.
Odvozují tedy v podstatě z tvrzeného dosavadního obecného užívání po-
zemku (usus communis) právní nárok svůj na to, aby pozemek jako ve-
řejný, obecnému užívání věnovaný byl zachován a aby ho i oni sami
takto mohli na dále užívati.

Tato formulace stížnosti zbavuje nss povinnosti, aby zkoumal blíže, jaké právní povahy je sporný pozemek, resp. jde-li skutečně, jak tvrdí stížnost, o pozemek věnovaný obecnému užívání, o veřejný statek ve smyslu § 287 o. z. o., jehož užívání dle jeho určení jest každému volno. Neboť i kdyby tomu tak bylo, není stížnost důvodnou.

Účastenství na obecném užívání veřejného statku, jaké dle § 287 o. z. o. přísluší každému občanu, není v podstatě své subjektivním právem toho kterého jednotlivce, jenž veř. statku fakticky užívá.

Obecné užívání (*usus communis*) značí určení věci, právní vlastnost její. Pouhým reflexem vlastnosti této jest, že každému je volno, aby věci k obecnému užívání určené dle své libosti užíval, pokud se může tak dít dle jejího určení a bez újmy stejného užívání ostatními. Účast na tomto užívání není tedy nežli výkonem osobní a hospodářské svobody jednotlivce vzhledem na onu věc podle jejího určení. Jsouc pouhým důsledkem zvláštního určení věci, trvá možnost takto jí používat jen potud, pokud věc onoho svého určení nebyla zbavena. Má-li věc obecnému užívání býti zachována či jako taková zrušena, pro to rozhodny jsou však toliko zájmy veřejné, jež zastupovati povolány jsou výhradně orgány správní, jimž péče o veřejný statek po zákonu náleží. Jednotlivci, kteří tvrdí, mohou pouhou účast na obecném užívání, mají v otázce té postavení pouhých faktických interesentů, nikoli však zájemníků právních.

Nemohou tudíž tito jednotliví účastníci obecného užívání z titulu jeho v řízení nesoucím se k zrušení veřejnosti věci reklamovati pro sebe postavení strany procesní, nejsou proto také oprávněni z důvodu, že veřejného statku jako takového užívali, ani rekusem v pořadí správním ani stížností na nss domáhati se zachování veřejnosti jeho, ani vytýkati, že řízení o zrušení veřejnosti je vadno.

Ježto stížnost opírá se pouze o účast na obecném užívání veř. statku, bylo ji jako bezdůvodnou zamítnouti.

Č. 1905.

Živnostenské právo. — Administrativní řízení: Kdo může jménem živnostenského společenstva podati odvolání, a jak musí odvolání to býti doloženo.

(Nález ze dne 29. ledna 1923 č. 333.)

Věc: Společenstvo fotografů pro obvod obchodní a živnostenské komory Pražské se sídlem v Praze proti ministerstvu obchodu stran prominutí průkazu způsobilosti Bertě V.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Berta V. podala k zsp. v Praze žádost, aby jí prominut byl průkaz způsobilosti ohledně zaměstnání pomocnického za tím účelem, aby mohla samostatně nastoupiti řemeslnou živnost fotografickou.

V žádosti své udala žadatelka, že má sice výuční list, že však otec její, u něhož po vyučení byla zaměstnána, opomenul žadatelku přihlásiti u příslušného živnostenského společenstva, které se nyní zdráhá potvrditi dotčené pracovní vysvědčení v pracovní knížce.